

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 14/09/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI BỐN)

Có rất nhiều phương pháp tu trì, chúng ta muốn tìm được phương pháp tu trì phù hợp thì chúng ta phải có sự dạy bảo của các bậc thật tu, thật học. Nhiều năm qua, Hoà Thượng đã ân cần dạy bảo chúng ta, đồng thời cả đời Ngài cũng làm ra biểu pháp cho chúng ta. Hoà Thượng là người thông tông, thông giáo, Ngài có thể giảng Mật Tông, Thiên Tông thậm chí Ngài có thể giảng Kinh Tân Ước của Thiên Chúa Giáo nhưng cả đời Ngài chỉ chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta phải suy nghĩ về việc này! Hoà Thượng là bậc trí tuệ nhưng Ngài chỉ chọn pháp môn Tịnh Độ, chúng ta năng lực, trí tuệ thấp kém mà chúng ta muốn chọn “*lối đi riêng*” thì chắc chắn chúng ta sẽ không có lối về! Ngày nay, nhiều người cho rằng mình có năng lực sáng tạo nên họ tự tạo lối đi riêng, đây là họ ngông cuồng, ảo danh, ảo vọng.

Trước đây, có người hỏi tôi, ý nghĩa của câu nói: “*Nam nhi tự hữu xung thiên chí, hựu hướng Như Lai hành xứ hành*”, nghĩa là bậc nam nhi phải có lối đi riêng, tại sao phải đi lối mòn của Như Lai, có đúng không. Tôi nói: “*Các vị hỏi cao quá tôi không hiểu!*”. Khi tôi dạy học xong tôi nói với họ, tôi đang giảng cho 120 người, tôi không muốn làm mất thời gian của mọi người, câu nói này là lời Tổ Sư Đại Đức nhắc nhở người thượng căn, người sắp khai ngộ, chúng ta là người “*hạ hạ căn*”, chúng ta không thể không làm theo lời của Như Lai. Chúng ta đi mãi theo “*lối mòn*” của Như Lai mà chúng ta còn chưa đi được giống, nếu chúng ta đi theo lối đi riêng thì chúng ta chỉ đi theo vọng tưởng, phiền não của chính mình!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu học Phật pháp, chúng ta căn cứ vào bộ Kinh nào thì chúng ta đều có thể kế nhập được tri kiến Phật. Chúng ta chọn pháp môn, bộ Kinh nào là do căn tánh, cơ duyên, sở thích và hoàn cảnh đời sống của mỗi người. Chư Phật Bồ Tát vì người căn tánh lợi căn, lợi trí giới thiệu “Kinh Pháp Hoa”, “Kinh Hoa Nghiêm”, vì người căn tánh trung hạ mà giới thiệu “Kinh Vô Lượng Thọ”. Người căn tánh trung hạ chiếm đại đa số***”. Chúng ta không phải bậc thượng căn lợi trí, chúng ta đa phần là những người căn tánh trung hạ, ở khoảng giữa của căn tánh trung và căn tánh hạ. Chúng ta căn tánh trung hạ, chúng ta biết một chút nên chúng ta càng khó cạo bỏ cái thấy, cái biết của mình.

Trước đây tôi rất lười đọc sách, tôi chỉ đọc vài trang thì tôi đã buồn ngủ, khi tôi gặp được sách, đĩa của Hòa Thượng tôi miệt mài đọc từ đầu đến cuối. Tôi đã đọc bộ **“Vô Lượng Thọ giảng giải”** bằng tiếng Hán của Hòa Thượng, đây là bộ sách gồm có 4 quyển rất dày. Tôi rất cảm động khi nghe Hòa Thượng nói: **“Bộ sách này in 10.000 bản, chỉ cần một đến hai người lấy đó mà tu học nghiêm túc thì đã đủ vốn!”**. Hòa Thượng nói lời này vì Ngài biết rõ, chúng sanh ngày nay khó tiếp nhận Phật pháp.

Hòa Thượng nói: **“Không phải riêng Thích Ca Mâu Ni Phật giới thiệu Tịnh Độ Tông mà Mười phương chư Phật đều giới thiệu pháp môn này với chúng ta. Vì vậy việc này nhất định không thể có sai lầm!”**. Rất nhiều người không được nghe câu nói này của Hòa Thượng nên họ đã bỏ pháp môn Tịnh Độ. Xung quanh tôi, nhiều người đã bỏ pháp môn Tịnh Độ để chọn những pháp giúp tâm họ tạm thời an ổn. Họ niệm Phật nhưng tâm của họ không an là do họ không chuyên đổi được tâm, tâm của họ vẫn chìm trong hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**. Bài học hôm qua Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể trở thành thiện căn lợi trí nếu chúng ta đấm bực với danh lợi, chúng ta biết đủ”**. Điều này không dễ làm, chúng ta muốn làm được thì chúng ta cần thời gian 10 năm, 20 năm chân thật tu hành.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải thâm nhập được chân tướng của vũ trụ nhân sanh hàm chứa trong Kinh. Nếu chúng ta không thể thấu hiểu chân tướng của vũ trụ nhân sanh thì chúng ta không thể hàng phục được tập khí, phiền não của mình”**. Nhiều người niệm Phật nhưng họ không chuyên đổi được tập khí, phiền não nên họ đã không tin vào pháp môn niệm Phật. Chúng ta tưởng rằng chúng ta đã xả bỏ được tập khí **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** nhưng những tập khí này chỉ ẩn tàng dưới những hình thức khác. Hằng ngày, chúng ta vẫn nghĩ cho mình, cho gia đình, đoàn thể của mình thì đây chính là chúng ta đang **“tự tư tự lợi”**. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta phải mở rộng tâm lượng đến tận hư không khắp pháp giới”**. Chúng ta phải thật tu, thật làm trong thời gian rất lâu thì chúng ta mới có thể làm được điều này.

Ngày trước, nhiều người tin rằng, họ chỉ cần 7 ngày chuyên tâm niệm Phật là họ có thể đạt được nhất tâm bất loạn, nghĩa là họ có thể vãng sanh trở thành Bồ Tát Bất Thối. Sau đó, những người này đều không đạt được nhất tâm bất loạn, tập khí, phiền não của họ vẫn còn nguyên. Đây là họ tự lừa mình và lừa người. Hòa Thượng Hải Hiền niệm một câu **“A Di Đà Phật”** trong hơn 90 năm, Hòa Thượng Tịnh Không đã trải qua hơn 70 năm giảng Kinh, nói pháp, các Ngài là điển phạm, là tấm gương để chúng ta thâm nghiên, thấu hiểu. Chúng ta không trải qua những năm tháng thật tu, thật làm thì chúng ta không thể có thành tựu. Có người nói với tôi, họ đã tu hành 3 năm nhưng họ vẫn thường phiền não, tập khí của họ vẫn còn nguyên. Tôi hỏi họ năm nay bao nhiêu tuổi, hơn 50 năm qua họ đã sống trong tập khí, phiền não mà họ muốn sau 3 năm, 4 năm họ có thể hết phiền não, vọng tưởng thì đây là tâm của họ quá tham! Họ phải có 20 năm đến 30 năm tu học, thời gian gần bằng một nửa số tuổi của họ thì họ mới có thể chuyên đổi được tập khí, phiền não. Một ngày nếu họ tu 2 giờ thì họ dùng đến 22 giờ để vọng

tưởng, nếu 2 giờ đó mà họ vẫn ngồi vọng tưởng, tâm của họ vẫn không thanh tịnh thì họ không thể có thành tựu. Tổ Sư Đại Đức đã nói: “**Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau đớn rất hòng chỉ uống công!**”. Chúng ta không có những năm tháng trường kỳ tu hành thì chúng ta không thể có kết quả! Nhiều người tu hành một pháp môn trong một thời gian thì họ lại bỏ pháp môn đó để tu pháp khác nên họ không thể có thành tựu.

Có một đạo tràng, mỗi tháng họ đến hơn 20 đạo tràng khác để nghe những vị khác nhau giảng, khi nghe giảng xong, họ đều nói rằng họ nguyện sẽ “*y giáo phụng hành*”, họ càng đi nhiều, nghe nhiều thì tâm họ càng không thể thanh tịnh. Một lần, khi tôi giảng xong, có ba người quỳ xuống trước mặt tôi nói, họ sẽ nguyện “*y giáo phụng hành*”. Tôi nói, họ phải thật làm, nếu họ chỉ “*hứa suông*” mà không làm thì họ sẽ không có lợi ích! Từ đó về sau họ cũng không bao giờ gặp lại tôi nữa! Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên**”. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Đạo tràng phải có đạo**”. “*Tràng*” là nơi chốn. “*Đạo*” là phương pháp, lối đi. Có người đến nói với Hòa Thượng, đạo tràng của họ học trò ngày càng phản nghịch thì Hòa Thượng nói: “**Vì đạo tràng đó không có đạo!**”. Người không biết đạo vợ chồng, đạo vua tôi, đạo bạn bè, không biết luân lý đạo đức thì họ sẽ trở thành người phản nghịch.

Có người cho rằng, họ ngồi niệm Phật “*nghe ngao*” thì có người đến cúng dường, nếu họ làm giáo dục thì sẽ không có ai cúng dường. Việc giáo dục nhân quả, giáo dục luân lý đạo đức là vô cùng quan trọng! Người được tiếp nhận giáo dục nhân quả, giáo dục đạo nghĩa thì họ biết: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ*”. Nếu trước mặt họ là một kho vàng họ cũng không tham, không muốn lấy nên chắc chắn họ sẽ không tranh với người. Nhiều người đến chùa, khi họ nhìn thấy những món đồ tốt thì họ muốn lấy. Khi tôi mới tổ chức các buổi Lễ tri ân, sau khi mọi người tham gia buổi lễ, tôi mời mọi người ở lại ăn Buffet ở những nhà hàng rất sang trọng nhưng khi ăn, nhiều người bóc tay, để thừa đồ ăn thậm chí có người lấy đồ ăn mang về. Nhiều người được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực, giáo dục thiết thực mà họ vẫn không thể chuyển đổi được tập khí xấu ác. Nếu chúng ta chỉ niệm câu Phật hiệu thì chúng ta có thể kết duyên lành với Phật nhưng duyên này rất mong manh, trong khi đó những duyên xấu ác của chúng ta quá sâu nặng. Chúng ta “*tham, sân, si, mạn*” đến mức cùng hung cực ác, nếu chúng ta không được giáo dục thì chúng ta không thể chuyển đổi. “*Phật*” là chỉ một người hoàn thiện. “*Giáo*” là giáo dục. “*Phật giáo*” dạy con người trở thành người hoàn thiện. Người xưa cũng đã nói: “*Thánh Hiền do dạy mà ra*”.

Bài học hôm trước Hòa Thượng nói: “**Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm giảng Kinh, nói pháp, Ngài chưa từng cùng đại chúng cộng tu**”. Thích Ca Mâu Ni Phật chỉ đưa ra phương pháp còn mọi người phải tự làm. Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, nơi của nhà Phật phải là cơ sở giáo dục, không phải nơi để mọi người ỷ lại, nương nhờ. Chúng ta tu hành là chúng ta tu sửa trong nội tâm, bên cạnh đó, chúng ta vẫn tích cực làm lợi ích chúng sanh, nếu chúng sanh không được dạy

thì họ sẽ không thể biết cách đối nhân xử thế tiếp vật. Nhiều lần tôi đi mua hàng, người bán hàng cảm thấy lo lắng vì họ có thể tính tiền chưa đúng hoặc tôi chuyển khoản nhưng họ chưa nhận được. Tôi nói rằng, họ yên tâm đi nếu có vấn đề gì thì lần sau tôi sẽ quay lại trả đủ. Đây là do họ không được tiếp nhận giáo dục nhân quả. Người đến học Phật phải được giáo dục đạo lý nhân quả, giáo dục luân thường đạo lý.

Hòa Thượng nhắc: “***Chúng ta phải thâm nhập, thấu hiểu được nghĩa lý trên Kinh***”. Nếu chúng ta chỉ đọc Kinh mà không hiểu thì chúng ta chỉ giống như đang diễn, chúng ta không thể có sự chuyển đổi trong nội tâm. Những nơi nào họ cho chúng ta mượn đất làm vườn rau mà sau đó, họ có ý muốn lấy lại đất thì chúng ta sẽ trả lại ngay. Việc chúng ta cần làm cả đời thì coi như chúng ta đã làm việc đó được viên mãn rồi. Nếu có nhóm nào nhận tổ chức các Lễ tri ân Cha Mẹ thì chúng ta cũng hoan nghênh họ làm nhưng tôi sẽ nhắc họ phải làm với tinh thần hy sinh phụng hiến, nếu họ làm để trục lợi thì chúng ta sẽ không để họ làm!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không thấu hiểu lời Phật dạy thì chúng ta sẽ không hàng phục được tập khí, phiền não vậy thì chúng ta vẫn ngày ngày tạo nghiệp***”. Trong pháp hội, những người lấy đồ của người khác là vì họ không được dạy, họ không biết đó là họ đang tạo nghiệp. Trong ngày hội Vu Lan có nhiều người bị mất xe, điện thoại, tiền, những người lấy trộm là những người chưa được giáo dục về nhân quả, về tội phước. Nhiều người bố thí một cách tùy tiện khiến cho người khác tăng trưởng lòng tham, đây là họ chỉ là đang “*biểu diễn*” bố thí.

Hòa Thượng từng nói: “***Chúng ta tạo nghiệp là chúng ta đang tổn hại chính mình và tổn hại đến tất cả chúng sanh***”. Hoà Thượng luôn nhắc chúng ta phải làm tốt giáo dục gia đình, giáo dục học đường, giáo dục tôn giáo. Giáo dục tôn giáo chính là giáo dục nhân quả, chuyên mê thành ngộ, chuyên phàm thành Thánh. Người ngày nay, khi họ nhìn thấy chúng ta làm giáo dục, chúng ta tặng rau, đậu cho mọi người thì họ cho rằng chúng ta đang diễn, chúng ta đang khoe khoang. Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta phải: “***Tùy hỷ công đức***”. Chúng ta tặng rau, tặng đậu cho người vì chúng ta có tâm yêu thương chúng sanh, chúng ta làm để nhắc thức mọi người!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!